

Arrest

nr. 239 823 van 18 augustus 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 13 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat E. VERSTRAETEN loco advocaat B. SOENEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 17 januari 2019 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 30 oktober 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Ibb, Jemen, op (...) 1964. U heeft de Jemenitische nationaliteit, bent Arabier van origine en soenitisch moslim.

U huwde met twee vrouwen, maar op heden bent u van beiden gescheiden. Van 1996 tot 2013 was u gehuwd met (...), zij was zeventien jaar toen ze met u huwde. Van 2006 tot einde 2014 was u gehuwd met (...), zij was vijftien jaar toen u met haar huwde. Samen met Z. heeft u vijf kinderen, van wie één dochter, L, overleed bij de geboorte. Uw zoon R. werd geboren in 2003, dochter H. in 2004, zoon S. in 2006 en zoon A. in 2012. Begin 2017 werd uw zoon R. meegenomen door de Houthi en naar het front gestuurd. Na ongeveer acht à negen maanden pleegde hij desertie en vluchtte hij ten slotte naar Aden. Sinds twee maanden heeft u geen nieuws meer over hem. Uw andere kinderen verblijven bij hun moeder in Jemen. Samen met N. heeft u één zoon, M. geboren in 2014. Hij verblijft bij N. in Jemen.

In Jemen heeft u steeds in Ibb verbleven, in een dorp Maswara. Daarnaast heeft u verschillende jaren in Saoedi-Arabië verbleven. U verbleef daar op basis van een werkvergunning, hoofdzakelijk op basis van uw werk als taxichauffeur, van 2001 tot 2012 en van einde 2014 tot juli 2017. Na uw verblijf in Saoedi-Arabië bent u teruggekeerd naar Jemen waar u verbleef tot aan uw definitief vertrek.

Bij terugkeer uit Saoedi-Arabië heeft u uw auto verkocht en leende u geld uit aan uw burens zodat hun kinderen niet gerekruteerd zouden worden door de Houthi. Omwille daarvan werd u gezocht door de Houthi. Op een bepaald moment zijn de Houthi uw woning binnengevallen, maar u bent kunnen ontsnappen.

Op 30 augustus 2017 heeft u Jemen verlaten. U reisde naar Soedan en vervolgens naar Sri Lanka waar u een tiental dagen verbleef. Vervolgens ging u terug naar Soedan om vervolgens door te reizen naar Iran. Van Iran reisde u naar Turkije en vervolgens kwam u aan in Griekenland. In Griekenland verbleef u van begin november 2017 tot einde december 2018. In Griekenland ontving u op 9 mei 2018 de status van erkend vluchteling. U ontving een verblijfsdocument met geldigheid van 28 juni 2018 tot 27 juni 2021. In december 2018 reisde u door naar België, op 17 januari 2019 diende u in België uw verzoek om internationale bescherming in.

Als reden voor uw vertrek uit Griekenland haalt u de algemene levensomstandigheden aan. U ondervond problemen op vlak van huisvesting, toegang tot medische zorgen, financiële ondersteuning, toegang tot werk en het leren van de taal. Daarnaast stipt u ook de onveilige situatie aan in het vluchtelingenkamp. U verwijst naar gevechten tussen Arabieren en Afghanen waar u slachtoffer van werd. U geeft aan dat de politie niets deed.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw volledige paspoort, medische documenten uit Griekenland en een huurcontract uit Griekenland, alsook medische documenten uit België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Uit de medische documenten die u neerlegt en uit uw verklaringen blijkt dat u problemen heeft met uw gezondheid (CGVS p.3, 9-10). Dit wordt op zich niet betwist. Uit de voorgelegde documenten blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn geweest op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier).

Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen, met name de vluchtelingenstatus in Griekenland, op 9 mei 2018. U ontving in Griekenland een verblijfskaart met geldigheid van 28 juni 2018 tot 27 juni 2021 (CGVS p.3, 7-13; zie ook document Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, dd. 06.03.2019).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op de onveilige situatie die u ervaarde (CGVS p.11). U geeft aan dat er verschillende ruzies plaatsvonden in het opvangcentrum waar u verbleef, u schetst ruzies en vechtpartijen tussen bevolkingsgroepen zoals Afghanen en Arabieren. U geeft aan dat u betrokken bent geweest bij deze incidenten en dat dit u een onveiligheidsgevoel gaf. U geeft aan dat dit een probleem is voor alle bewoners van het kamp en niet enkel voor uzelf. U tipt aan dat dit te maken heeft met het grote aantal bewoners, u spreekt over 7000 à 9000 bewoners in het kamp (CGVS p.11). Hoewel u aangeeft dat de politie van het kamp niets deed, verklaart u dat ze traangas gebruikten. Hieruit blijkt dat er werd ingespeeld op de vechtpartijen die zich voordeden en dat er een vorm van bescherming geboden werd (CGVS p.11). U geeft aan dat u naar de politie buiten het kamp bent geweest om uw persoonlijk onveiligheidsgevoel aan te kaarten, maar dat ze niets konden doen omdat dit om honderden personen ging (CGVS p.11). Daarnaast heeft u met een verantwoordelijke gesproken binnen het kamp, maar deze kon niets veranderen aan de situatie (CGVS p.11). Uw verklaringen volstaan geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijkheid was een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet bij de Griekse autoriteiten zou terecht kunnen. De door u aangehaalde problemen situeren zich in de algemene context, met name de enorme vluchtelingenstroom waarmee Griekenland te kampen krijgt. De door u aangestipte incidenten 'an sich' zijn onvoldoende zwaarwichtig dat ze aanleiding zouden geven tot een beschermingsstatus.

U geeft aan dat u naast de problemen in het opvangcentrum geen andere problemen kende met de Griekse autoriteiten, noch met Griekse inwoners (CGVS p.12).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Daarnaast doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat u problemen ondervond op vlak van huisvesting, toegang tot medische zorgen, financiële ondersteuning en toegang tot werk en het leren van de taal (CGVS p. 7-13).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van

ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wanneer u spreekt over de problemen die u ondervond op vlak van huisvesting, toegang tot medische zorgen, financiële ondersteuning en toegang tot werk en het leren van de taal (CGVS p.7-13), dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat er inspanningen werden geleverd om rekening te houden met mensen met een kwetsbaar profiel. Zo geeft u aan dat er caravans beschikbaar waren voor families, dat tevens mensen die ernstig ziek waren zich konden inschrijven en vervolgens naar een aangepaste plaats gestuurd werden (CGVS p.11). Uit uw verklaringen blijkt dat de Griekse autoriteiten tevens een maandelijks bedrag voorzagen aan personen die in het opvangcentrum aanwezig waren (CGVS p.8-9, 11-12). Hieruit blijkt dat de Griekse autoriteiten wel degelijk middelen ter beschikking stelden om tegemoet te komen aan de noden van de vluchtelingen. U geeft aan dat u enkel de eerste twee maanden van uw verblijf in Griekenland heeft kunnen genieten van deze financiële steun, maar dat vanaf dat moment tot aan uw vertrek u geen financiële steun meer ontvangen heeft. U verwijst naar een administratief probleem. U geeft aan dat u verschillende keren bent gaan informeren maar dat u van hier naar daar werd gestuurd (CGVS p.8-9, 11-12). Uw verklaringen dat u geen financiële steun meer ontving na deze twee maanden, is louter een blote bewering die u niet weet te staven. Bovendien, daar u aangeeft dat dit om administratieve redenen fout liep, kan het CGVS verwachten dat dit tevens niet onmogelijk is om dit recht te zetten. Uit uw verklaringen blijkt dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om tegemoet te komen aan de noden van de aanwezige vluchtelingen. U heeft er niet in kunnen overtuigen om welke reden dit in uw persoonlijk geval niet van toepassing zou zijn. Wat betreft uw beweringen in verband met toegang tot huisvesting, dient het CGVS vooreerst op te merken dat u op een wachtlijst stond om toegang te verkrijgen tot huisvesting (CGVS p.8). Uit de door u neergelegde documenten blijkt bovendien dat u een huurcontract neerlegt dat op uw naam staat en geldig is voor de periode 1 augustus 2018 tot 31 juli 2019 (CGVS p.8-10). Uw verklaringen daarover, dat u het huis werd uitgezet door bepaalde personen, zijn louter blote beweringen die u niet weet te staven (CGVS p.8-12). Door het neerleggen van het huurcontract ontstaat er een vermoeden dat u wel degelijk over huisvesting beschikte of kunt beschikken in Griekenland, wat uw beweringen over gebrekkige huisvesting in sterke mate ondermijnt.

Wat uw verklaringen betreft aangaande de gebrekkige medische zorg, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat medische zorg wel degelijk voorhanden was in Griekenland. Het CGVS verwijst naar uw verklaringen dat u in het ziekenhuis onderzocht bent geweest, u heeft het over een scan van uw rug en uw benen. U spreekt bovendien over toegang tot specialisten. Daarnaast blijkt tevens dat u voor uw medische klachten behandeld werd, zo geeft u aan dat u pillen kreeg (CGVS p.9-10). Dit alles wordt bovendien bevestigd door de medische documenten die u neerlegt (CGVS p.9-10). Hieruit blijkt dat u toegang had tot medische zorg. Wat de toegang tot werk betreft haalt u de algemene situatie in Griekenland aan en verwijst u naar het feit dat de Grieken geen werk hebben (CGVS p.12). Wat de toegang tot het leren van de taal betreft geeft u aan dat u zich had ingeschreven, maar dat u diende te wachten (CGVS p.12). Deze verklaringen buigen geenszins de appreciatie van het CGVS om.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde rede

Volledigheidshalve dienen de door u neergelegde documenten besproken te worden. De kopie van uw volledige paspoort verwijst naar uw identiteit en herkomst die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. De medische documenten uit Griekenland en het huurcontract uit Griekenland werden reeds besproken. Zij zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS om te buigen. Integendeel, uit de medische documenten blijkt dat u toegang had tot medische zorgen. In verband met het huurcontract bestaan er vermoedens dat u wel degelijk over huisvesting beschikte in Griekenland, zie supra.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u bijgevolg niet teruggeleid mag worden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel. Zijn betoog luidt als volgt:

"4.1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk is omdat de verzoekende partij reeds internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. Verzoeker zou geen specifieke elementen naar voren hebben gebracht om te oordelen dat verzoeker zich niet kan beroepen op zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland. De verzoeker kan het niet eens zijn met de motivering van de bestreden beslissing.

4.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het verder uiteengezette zal blijken dat het Commissariaat-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie tot haar conclusie is gekomen. De beslissing zal bijgevolg hervormd, dan wel vernietigd moeten worden.

4.3. Het Commissariaat-generaal is van mening dat uit de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd hij geen blijk geeft dat hij Griekenland heeft verlaten ten gevolge van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen omtrent zijn situatie in Griekenland wel van dien aard zijn dat het Commissariaat-Generaal had dienen te besluiten tot een andere beslissing. Verzoeker heeft zijn subsidiaire bescherming gekregen in mei 2018 en heeft pas in december 2018 besloten dat de situatie in Griekenland onhoudbaar geworden was. Met andere woorden, de verzoeker heeft oprechte inspanningen geleverd om in Griekenland te blijven doch dit bleek een onmogelijke opdracht gezien alle moeilijkheden die hij daar ondervond.

4.4. Hieronder overloopt de verzoeker de motivering van het CGVS en zet zijn middel verder uiteen.

- 4.4.1. Aangaande de levensomstandigheden van vluchtelingen in Griekenland

Het CGVS oordeelt dat er vooreerst een onderscheid dient gemaakt te worden op de situatie van een persoon die internationale bescherming geniet en een persoon die om internationale bescherming verzoekt. Het CGVS motiveert dat een persoon die internationale bescherming geniet, hij binnen de Europese Unie specifieke bescherming geniet tegen refoulement en dat zij overeenkomstig het recht van de Europese Unie er verschillende rechten en voordelen aan hen worden toegekend als genietter van internationale bescherming. De loutere vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de Europese landen, tast deze vaststelling volgens het CGVS niet aan. De verzoeker kan met een dergelijke motivering niet akkoord gaan. Vooreerst merkt de verzoekende partij op dat het CGVS op generlei wijze aantoonde dat personen met een recht op internationale bescherming in Griekenland hier in concreto recht op hebben. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS dit ook is gaan toetsen aan de actuele situatie van de verzoeker.

- 4.4.1.1. Allereerst heeft verzoeker oprechte inspanningen geleverd om in Griekenland te blijven. Verzoeker heeft zijn subsidiaire bescherming gekregen in mei 2018 en heeft pas in december 2018 besloten dat de situatie in Griekenland onhoudbaar geworden was. Vanaf het moment dat de verzoeker aankwam in Griekenland in november 2017 begonnen de problemen.

Zo verklaart de verzoeker ondermeer tijdens het gehoor :

"CG: Zijn er zaken die u niet heeft kunnen vertellen bij de DVZ en die u belangrijk vindt, zo ja, geef die dan eens concreet aan.

VZ: Ik heb niets verteld over mijn leed in Griekenland. Ik kreeg geen behandeling, geen medicijnen, geen woning. Geen loon, ik heb vuilnis gegeten. (wordt emotioneel). Ik ben naar hier gekomen voor veiligheid, zodat ik later gezin kan overbrengen, in Griekenland, voelde ik me niet veilig, in Griekenland geen leefloon, eten, medicijnen, ik kreeg niets. Ik verbleef in een tent. Ik verbleef op eiland Lesbos, kamp Moria. Ik kreeg geen zorg, geen medische behandeling.

CG: Ik ga eventjes onderbreken, want over die zaken gaan we straks nog terug komen. Nog andere problemen die u in Griekenland kende en die u niet bij de DVZ heeft kunnen vertellen ?

VZ: In Griekenland had ik gezondheidsproblemen, ik kreeg geen behandeling, ik werd toen geholpen door gewone mensen en die brachten me naar ziekenhuis."

(zie gehoor CGVS dd. 26/09/2019, blz. 3)

-4.4.1.2. Het CGVS stelt dat De Commissaris-generaal stelt dat overeenkomstig het recht van de Unie personen met internationale bescherming diverse rechten en voordelen moeten genieten zijnde op vlak van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie. Het CGVS meent dat de verzoeker deze rechten en voordelen kon genieten. Verzoeker meent dat het CGVS de verklaringen van de verzoeker niet ernstig neemt. Verzoeker overloopt de volgende domeinen waar verzoeker in concreto uitleg geeft.

- Omtrent de tewerkstelling en de integratie

Verzoeker verklaarde dat hij geen werk vond in Griekenland wegens het gebrek aan werk en het gebrek aan inspanningen die de Griekse autoriteiten leverden voor vluchtelingen met een beschermingsstatus te doen integreren. Zo is onder andere de taalkennis bovendien een belangrijke voorwaarde om tewerkstelling te bekomen. Verzoeker kreeg hierin geen enkele ondersteuning. Verzoeker verklaart dan ook dat hij geen werk kon vinden, ook al was hij gemotiveerd en heeft hij serieuze inspanningen geleverd :

"CG: Heeft u naar werk gezocht in Griekenland?

I/Z; Wie gaat je in dienst nemen als je geen kaart hebt, en je spreekt de taal niet.

CG: Heeft u naar werk gezocht in Griekenland?

I/Z; Ja ik heb gezocht, enkel, ik was gewoon ok, als ik eten en drinken kan verdienen.

CG: Heeft u werk gevonden?

I/Z; Helemaal niet, de Grieken zelf hebben geen werk.

CG: Wat heeft u ondernomen om werk te vinden?

I/Z; Ik nam elke keer een tolk mee en ging naar hun om werk te vinden, restaurants of fabriek, of agrarisch.

CG: En u heeft nooit werk gevonden?

I/Z; Ja de opgeleide mensen geen werk, die konden Grieks en Engels spreken.

CG: Heeft u iets ondernomen om de taal te leren?

I/Z; Ja ik was gedurende een jaar aan het wachten, ze hebben me niet gecontacteerd.

CG: Heeft u dan iets anders ondernomen om de Griekse taal te leren?

I/Z; Ik heb me ingeschreven voor de school ik moest wachten en mijn Arabisch is slecht, dus in het kamp, woonden Arabieren en Afghanen." (zie gehoor CGVS dd. 26/09/2019, blz. 12)

Het mag duidelijk zijn dat vreemdelingen die het Grieks niet kennen voor een schier onmogelijke opdracht staan om aan werk te komen. De motivering van het CGVS is dienaangaande ronduit belachelijk. Het CGVS toont in zijn bestreden beslissing bijgevolg onvoldoende aan dat de verzoeker wel degelijk de nodige rechten kan invoeren teneinde zich te integreren, tewerkstelling te kunnen bekomen en taallessen te krijgen.

- Omtrent de sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting

Het CGVS verschuilt zich werkelijk achter een standaardmotivering, zonder in concrete rekening te houden met verzoekers verklaringen. Ook omtrent de sociale bescherming, gezondheidszorg en de huisvesting is het CGVS niet ernstig. Indien de verzoeker werkelijk niet de oprechte intentie had om in Griekenland een leven uit te bouwen, dan had hij niet de moeite gedaan om gedurende langere tijd in Griekenland te blijven. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij al op een onmenselijke manier werd behandeld tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming, dat hij nota bene gedwongen diende aan te vragen. Hij kreeg geen enkele vorm van hulp en ondersteuning:

"I/Z; Dus ik heb destijds Jemen verlaten omdat ik bang was om gedood te worden, later ben ik in Griekenland aangekomen. Daar heb ik elke dag de dood gezien, dus ik had bescherming nodig, later voor mijn gezin ook, daar lopen ze gevaar. Dus als man gedurende een jaar en drie maanden kon ik situatie niet volhouden, ik was op straat, kreeg geen behandeling, de ruzies in het kamp enz. Ze hebben wel status aan mij gegeven maar ze hebben me niet beschermd, ik kon mijn gezin niet overbrengen naar Griekenland. Als ik bescherming in Griekenland had gekregen, dan was ik gewoon daar gebleven." (zie gehoor CGVS dd. 26/09/2019, blz. 11)

Verzoeker kreeg geen bescherming:

"Bent u zelf fysiek aangevallen geweest. Ja. Ja ze hebben mijn tent binnengevallen. Ze hebben me naar buiten gesmeten. En tent in brand gestoken. Wanneer was dat? Vierde maand 2018. Ze maakten elke week. Hoeveel keer bent u zo aangevallen geweest? Vaak, ze vielen iedereen aan. Bent u naar de politie gestapt? Ja. Ze deden niets. Dus de politie van het kamp deed niets, enkel traargas gebruiken. (...) naar politie buiten het kamp geweest?

Ja die hebben mij gevraagd om terug te keren naar de politie van het kamp. (...) Om welke reden ging u persoonlijk naar politie buiten het kamp? Ik hoopte om oplossing voor mij te vinden, als ouder man. Wat bedoelt u? Ja met de hoop om te communiceren met het kamp, om mij naar Athene te sturen of woning ergens anders voor mij te regelen. Welke intentie had u toen u naar de politie buiten het kamp ging? Ja om aan hun uit te leggen dat ik een oude man ben en ik me daar niet veilig voelde, en dat ze iets veilig voor mij konden regelen. Wat was hun reactie daarop? Dus ik ben teruggekeerd naar kam en met verantwoordelijke gepraat. Ze hebben niets gedaan, ik moest toen een tent kopen en daar blijven. Hebben zij zaken ondernomen voor u als oude man, zoals u aangeeft. Ze hebben niets gedaan voor niemand." (zie gehoor CGVS dd. 26/09/2019, blz. 11)

Verzoeker heeft tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming zelfs geen onderdak gekregen van de Griekse autoriteiten. Hij diende hier zelf voor in te staan:

"CG: U verbleef daar in een huis of hoe moet ik dat zien?

VZ: Dus gewoon er werd toen een woning voor mij gehuurd, door aardige mensen, ik had het moeilijk.

CG: Die twee maanden in woning gebleven, daarna?

VZ: Ja ik leefde toe op straat, tot midden twaalfde maand.

CG: Hoelang heeft u op straat geleefd?

VZ: Ik herinner me de exacte datum niet, ik heb verblijfskaart afgehaald, rond 10 of elfde maand denk ik. Dus tot midden 12e maand, daarna stad Soeririk, vlakbij de haven.

CG: Daarna?

VZ: Dus ik kreeg toen geld van mensen en ze hebben mij toen naar de haven gebracht. Ik ben toen naar Italië gegaan. Ik ben toen rond 23 of 24 u vertrokken op volgende dag toegekomen in Italië.

CG: Dat was uw reisweg naar België?

VZ: Ja.

CG: U zegt er werd een adres in Mytilline geregeld, wie had dat voor u geregeld?
VZ: Door twee Irakezen, een Syriër en een Palestijn.
CG: Waren die verbonden aan Griekse autoriteiten, aan een organisatie, hoe moet ik dat zien ?
VZ: Dus ze zijn gewoon vluchtelingen, ik had toen het moeilijk, ik leefde toen op straat.
CG: Wacht even, ik begrijp het niet. Daarnet zei u, ik mocht het eiland niet verlaten omdat ik geen adres had. Bent u dan van het eiland rechtstreeks naar Mytillini verhuisd, of hoe moet ik dat zien ?
VZ: Ik kreeg hulp van andere vluchtelingen, ze hebben getolkt, ze zeiden dat ik naar Mytillini of Athene moet gaan.
CG: Bent u dan rechtstreeks van het opvangcentrum naar Mytillini gegaan?
VZ: Ze hebben toen een woning gehuurd, het stond op mijn naam.
CG: Daar heeft u 2 maanden verbleven in de woning van Mytillini?
VZ: Ja.
CG: Dan bent u na twee maanden daar vertrokken, om welke reden?
VZ: Dus ik had toen het adres nodig om verblijfskaart af te halen, daarvoor moet je officieel adres hebben bij de gemeente. Dus daarna ben ik op straat beland, ik zat een tijdje daar, rond midden twaalfde maand ben ik naar Soedenik gegaan.
CG: Ik heb goed begrepen, u heeft twee maanden gewoond in dat huis in Mytillini?
VZ: Ja.
CG: Diende u daar huur te betalen, hoe moet ik dat zien?
VZ: Neen, ik had niets, het werd door hun betaald.
CG: Wie zijn ze?
VZ: Alawi, abu AU, twee Irakezen en Palestijn Hassan en Syriër, die naam ken ik niet. Die hebben geld voor mij gecollecteerd.
CG: U heeft daar twee maanden verbleven, om welke reden vertrokken?
VZ: Ik moest huis verlaten.
CG: Van wie of waarom?
VZ: Ze hebben gezegd, als je je verblijfskaart afhaalt, daarna moet je het huis verlaten. Dus ze hebben mij geholpen, mijn naam was sinds vierde maand geregistreerd.
CG: Om welke reden kon u daar niet blijven in dat huis?
VZ: Ze hadden de woning nodig voor hun eigen families."
(CGVS gehoor dd. 26/09/2019, blz. 8)
Verzoeker verklaarde dat hij amper hulp kreeg van de Griekse autoriteiten:
"CG: Kreeg u ondersteuning op financieel gebied, tijdens uw totale verblijf in Griekenland?
VZ: Dus normaal gezien bij aankomst, moeten ze een caravan regelen, tijdens de procedure, maar ze hebben niets gedaan.
CG: Heeft u geld gekregen in Griekeland?
VZ: De eerste twee maanden van aankomst heb ik wat gekregen. En toen zeiden ze, uw kaart is verlopen, je moet het verlengen. Ik kreeg toe verschillende afspraken en daarvoor werd ik elke keer naar andere kamer gestuurd. Dus ik ging regelmatig bij hun langs voor de woning en het geld.
CG: Hoeveel kreeg u in Griekenland?
VZ: Dus enkel eerste twee maanden, ik ontving 90euro."
(zie CGVS gehoor dd. 26/09/2019, blz. 8)
Gelet op verzoekers persoonlijke medische problemen, heeft hij een kwetsbaar profiel. Hij heeft nood aan degelijke medische zorgen. Deze heeft hij niet verkregen in Griekenland:
"CG: U bent naar het ziekenhuis geweest in het Griekenland?
VZ: Een keer.
CG: Een dag of verschillende dagen?
VZ: Voor een keer.
CG: Wat hebben ze daar in het ziekenhuis gedaan?
VZ: Dus ze hebben niets gedaan, ze hebben voor mijn gebroken been, we kunnen er niets aan doen, het is iets oud. Voor de prostaat kreeg ik toen panadol en voor mijn rug zeiden ze het heeft met ouderdom te maken, ze hebben gewoon niets gedaan.
CG: Bent u daar dan onderzocht geweest?
VZ: Ja.
CG: Vertel eens.
VZ: Dus ze hebben een scan gemaakt van been, rug, en ook voor die prostaat, ze hebben me toen doorverwezen naar een specialist en later zeiden ze, je kaart is verlopen, je moet het in orde brengen.
CG: Bent u dan uw kaart in orde gaan brengen?
VZ: Welke kaart?
CG: U zegt, die kaart was verlopen, bent u die dan in orde gaan brengen?

VZ: Neen in verband met die specialist, voor die ander klachten, het ging over de afspraak, ik moest telkens een nieuwe afspraak maken.

CG: Deed u dat dan ook?

VZ: Ja nieuwe afspraak gemaakt, vervolgens kreeg ik pillen. Het waren alleen maar vier pillen, en later kreeg ik niets.

CG: U zegt, ik moest telkens een nieuwe afspraak maken, bent u dan telkens geweest?

VZ: Ja ik ging elke keer, ik kreeg alleen maar paar pillen voor paar dagen. Ik kreeg niet genoeg aandacht, ze hebben me niet onderzocht, ze hebben niet veel gedaan."

(zie CGVS gehoor dd. 26/09/2019, blz. 9)

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat er met verzoekers medische problematiek dermate rekening werd gehouden en dat hieromtrent zorgvuldig werd gemotiveerd. Het Commissariaat- Generaal is hier nochtans van op de hoogte, gelet op de hoeveelheid medische documenten die verzoeker hierover heeft neergelegd. Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor bijgevolg doorleefde verklaringen afgelegd omtrent diverse aspecten, die aantonen dat de situatie in Griekenland niet de toets van het artikel 3 EVRM kunnen doorstaan. Uit het administratief dossier blijkt dus dat de verzoekende partij veel meer heeft verklaard over de slechte opvang in Griekenland, dan de bestreden beslissing laat uitschijnen. De bestreden beslissing doet uitschijnen dat verzoekende partij geen enkele moeite heeft ondernomen teneinde zijn situatie te verbeteren of een toekomst op te bouwen in Griekenland. Verzoeker heeft integendeel na zijn positieve beslissing nog een langere periode getracht om het hoofd boven water te houden. Verzoeker is dus ernstig gegriefd door deze motivering. Verzoeker heeft immers tijdens zijn verblijf in Griekenland zelf ervaren hoe slecht de verdere opvolging was van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Er was geen werk, geen ondersteuning, geen onderdak, gewoonweg niets. Verzoeker kwam op straat terecht.

- 4.4.1.3. Verzoekers verklaringen liggen volledig in lijn met wat er ook te vinden is over de actuele situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland.

a) Vooreerst verwijst de verzoeker naar naar de 'Study in Focus: integration of refugees in Greece, Hungary, Italy' van het Europees Parlement 2018. De studie beschrijft duidelijk dat er problemen zijn met betrekking tot de huisvesting en dat er een tekort is aan concrete integratieprogramma's waardoor de arbeidsmarkt niet beschikbaar is voor de erkend vluchtelingen.

"Italy and Greece also took steps to improve access to primary health care, especially for vulnerable groups. In Hungary, asylum seekers, refugees and persons with subsidiary protection status are also entitled to free primary health care, but only for a fixed period. There are however drawbacks in the implementation of these integration measures. One is the shortage of concrete integration programs, so that in practice labour market integration measures are often not available. A second issue is the lack of coordination among employment services and institutions in charge of integration policies. Delays in registration procedure is a further problem. The gravity of the crisis is another factor reducing employment opportunities for asylum seekers and refugees. All the three countries show problems in the provision of accommodation and housing. Although asylum seekers are accommodated in reception centres during application procedures, the provision of affordable housing for recognised refugees and beneficiaries of international protection is constrained by lack of funds and housing shortages, especially in urban areas. Overall, notwithstanding the improvement made, the effective implementation of reception and integration measures is still inadequate, particularly in Greece and Italy, due to their weak administrative capacity and little experience in the management of large inflows of asylum seekers and refugees."

Verder:

"Among the main challenges faced by the three countries are: the lack of experience and capacity in the integration of asylum seekers and refugees; the lack of funding ensuring the long-term sustainability of programmes and extended coverage; the shortage of housing and accommodation facilities; the increasing negative attitudes towards asylum seekers and refugees. Existing research and evaluations suggest that effective integration policies benefit not only immigrants, but also the receiving society. However, the capacity to manage effective integration policies depends very much on the possibility to govern migration flows and to avoid massive increases over a short time span concentrated in few territorial areas. The main policy implications thus relate to: • how to share the reception burden and to promote a fairer distribution of asylum seekers across Member States;

• how to improve the countries' intervention capacity, supporting MSs and local actors in the actual implementation and monitoring of reception and integration measures; how to provide continuous funding for reception and integration programmes."

Het CGVS kan zich dus niet louter schuilen achter een standaardmotivering waarin wordt geponereerd dat verzoeker automatisch recht heeft op alle rechten verbonden met het statuut van internationaal beschermd persoon, als het CGVS hier geen aantoonbare bewijsstukken van kan voorleggen.

b) De verzoeker verwijst verder naar het AIDA rapport:

"Despite the solidarity with refugees generally exhibited by local communities, incidents of racist violence and tension have been recorded through 2018 both on the islands and the mainland. As recently noted by the coordinator of the Racist Violence Recording Network there is an alarming expansion of racism and a continuation of the culture of violence at neighbourhoods. Attacks took place against refugees, members of solidarity groups and civil society organisations, and in one case against Asylum Service staff. A number of examples from 2018 are recounted below: (...) In March 2019, in Samos, the parents' association has kept their children out of a primary school in order to protest against the participation of refugee children in classes. The Minister of Migration Policy and Minister of Education have firmly condemned these incidents. The Supreme Court Prosecutor has ordered an investigation into potential racist motivation. Racist incidents are also reported on the mainland. Among others, in March 2018, an arson attack took place against the Afghan Migrant and Refugee Community Centre in central Athens, responsibility for which was claimed by a far-right extremist group. Racist attacks have been reported against migrants in Athens area (Nikea, Rentis, Peristeri and Sepolia) in January and May 2018 by groups of 5 to 10 persons.⁵⁹² In June 2018, members of the parents' association in a school in Athens have been verbally and physically attacked, due to the fact that the members of the Pakistani community participated at the school's closing celebration. In September 2018, two unaccompanied children living in a shelter in Oreokastro, Thessaloniki were attacked by a group of ten people. Before attacking the children the group asked the boys "where they came from". One of the unaccompanied children has been hospitalised following the attack. A parliamentary question was submitted by 47 Members of Parliament with regard to this incident. The parliamentarians refer to a recent increase in racist attacks against migrants and refugees. In February 2019, migrant workers in Larissa were severely beaten by their employers, due to the fact that they complained of not having been paid. An attack with a petrol bomb took place in February 2019 against the apartment of a ten-member Iraqi family in Thessaloniki. In March 2019, unaccompanied minors residing in a shelter in Konitsa, Ioannina were attacked while they were playing basketball. One of the minors, severely beaten, sustained a fracture and was transferred to the hospital. The perpetrator was arrested some days after the attack and has been identified as person related to far right groups. In Vilia, Attica, a hotel where dozens of refugees are being housed was attacked with stones after local residents voiced opposition to their arrival. The Supreme Court Prosecutor has also ordered an investigation into potential racist motivation for this case. An interpreter of GCR, a recognised refugee, together with another refugee, was also attacked in the centre of Athens by a group of eight persons wearing masks in March 2019. Both persons were severely beaten. The GCR interpreter suffered a serious injury in his hand from a sharp object. An application has been filed before the Police Office against Racist Violence."

Het is hier onbetwistbaar dat Griekenland te maken heeft met racisme. Dit zijn nog maar enkele voorbeelden, dus er zijn er sowieso nog veel meer. Verzoeker heeft hier ook mee te maken gehad, en heeft dit ook vermeld in zijn interview. Maar niet alleen racisme is een probleem in Griekenland, ook werk en medische zorg is een groot probleem, zoals ook al eerder vermeld. In het AIDA rapport staat dus verder:

"According to the law, asylum seekers have access to the labour market as employees or service or work providers from the moment an asylum application has been formally lodged and they have obtained an asylum seeker's card. Applicants who have not yet completed the full registration and lodged their application i.e. applicants who are pre-registered, do not have access to the labour market. As noted in Registration, the average time period between pre-registration and full registration across the country was 42.3 days in 2018, while the average time period between pre-registration through Skype and full registration is potentially longer. However, and as also observed by the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, access to the labour market is seriously hampered by the economic conditions prevailing in Greece, the high unemployment rate, further obstacles posed by competition with Greek-speaking employees, and administrative obstacle in order to obtain necessary document, which may lead to undeclared employment with severe repercussions on the enjoyment of basic social rights."

Verder:

"In October 2018, UNHCR issued the findings of a participatory assessment in which a sample of 1,436 asylum seekers and refugees participated. According to this survey: "Most participants reported difficulties in accessing the labour market. They attributed this to a lack of information, high unemployment rates, lack of required documentation (e.g. residency permits, passport), language barriers, the remoteness of some sites from cities, and lack of job advice and placement support... Participants found the programmes on self-reliance and employment limited and unstructured... The remote location of some sites and RICs from cities were noted as notable obstacles to self-reliance, integration and co-existence... The lack of Greek language classes, which most perceive to be required for integration, was a commonly referenced issue. While most participants have social security numbers (AMKA), they have difficulty obtaining other documents such as ATM and unemployment cards from

OAED. In addition, asylum seekers face further obstacles to opening bank accounts, including those dedicated for the payment of the salary, which are a precondition for payment in the private sector. The four major banks in Greece have repeatedly refused to open bank accounts to asylum seekers, even in cases where a certification of recruitment is submitted by the employer, "In fact, this policy offends against the spirit and the letter of the law, excluding thus the asylum seekers from the labour market. At the same time, employers willing to recruit asylum seekers are discouraged because of this significant barrier or, even when hiring them, face the risk of penalties", as highlighted by the civil society organisation Generation 2.0."

En verder:

"According to national legislation, asylum seekers are entitled free of charge access to necessary health, pharmaceutical and hospital care, including necessary psychiatric care where appropriate. L 4368/2016, which provides free access to public health services and pharmaceutical treatment for persons without social insurance and vulnerable, is also applicable for asylum seekers and members of their families. In spite the favourable legal framework, actual access to health care services is hindered in practice by significant shortages of resources and capacity for both foreigners and the local population, as a result of the austerity policies followed in Greece, as well as the lack of adequate cultural mediators. "The public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under extreme pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants". On the Eastern Aegean islands, access to health remains particularly restricted due to lack of staff, coupled with persisting overcrowding. For example, in the RIC of Samos there was only one doctor present throughout 2018 cover medical needs, while the population in the RIC exceeded five times the centre's capacity. Since the doctor resigned in February 2019, health needs are now only covered by the understaffed hospital of the island. As noted by UNHCR, "across the islands and on some camps in the mainland the low number of staff under the Ministry of Health, in particular doctors and cultural mediators, is not sufficient to help refugees with medical and psychosocial needs. The limited public mental health institutions in Greece are a particular concern."

c) Verder verwijst verzoekende partij ook naar het artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." van datum 31/10/2019 n.a.v. Dunja Mijatovic haar bezoek aan Griekenland. "The situation of migrants, including asylum seekers, in the Greek Aegean islands has dramatically worsened over the past 12 months. Urgent measures are needed to address the desperate conditions in which thousands of human beings are living," said today the Council of Europe Commissioner for Human Rights, Dunja Mijatovic, at the end of a five-day visit to Greece during which she visited reception facilities in Lesbos, Samos, and Corinth. The Commissioner is appalled by the unhygienic conditions in which migrants are kept in the islands. "It is an explosive situation. There is a desperate lack of medical care and sanitation in the vastly overcrowded camps I have visited. People queue for hours to get food and to go to bathrooms, when these are available. On Samos, families are chipping away at rocks to make some space on steep hillsides to set up their makeshift shelters, often made from trees they cut themselves. This no longer has anything to do with the reception of asylum seekers. This has become a struggle for survival." Praising the strength of the asylum seekers and the solidarity of humanitarian staff and local communities who are trying to bring some measure of dignity to the camps, the Commissioner calls on the Greek authorities to take urgent measures to meet the vital needs of all these people and safeguard their human rights. "If not urgently and adequately addressed, these abysmal conditions, combined with existing tensions, risk leading to further tragic events," she adds. (...) She also recommends strengthening the humanitarian assistance to those that remain or will arrive on the islands. "The authorities must boost the capacities of local hospitals, set up ad hoc medical facilities in the reception camps and increase the number of health care professionals in the islands in order to provide migrants and local residents with the medical care they are entitled to". Other practical measures with an immediate impact, such as improving the distribution of food and providing more washing facilities and toilets, can and must be taken. (...) Lastly, Greece and the EU should also promptly consider how services for local communities can be better supported. They have been generously hosting large numbers of refugees and migrants for many years now, but their exasperation with the current, untenable situation is undeniable. "There is no lack of information available to European countries on how to handle the migration flows in a coordinated, safe and organised manner which upholds the human dignity and rights of migrants. Right now, the people on the islands do not need another summit nor another co-operation agreement. What they urgently need is that political leaders stop looking away and finally implement the measures that everyone is aware of, but no-one seems ready to embrace."

d) Als laatste verwijst verzoeker naar een recent artikel, gepubliceerd door Helena Smith in The Guardian op datum van 1 november 2019 met als titel: "Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals". Ook dit artikel heeft betrekking op het bezoek van Dunja Mijatovic in Griekenland: %-

"The situation of migrants, including asylum seekers, in the Greek island camps has dramatically worsened over the past 12 months," said Dunja Mijatovic, Europe's commissioner for human rights, after visiting Lesbos and Samos, the islands most affected by the influx from Turkey. "Urgent measures are needed to address the desperate conditions in which thousands of human beings are living." More than 35,000 men, women and children are stuck on Greek islands facing the Turkish coast, with the vast majority trapped in asylum limbo. Greece is in the midst of the sharpest increase in refugee arrivals since 2015, when more than a million people, mostly from Syria, crossed over from Turkey into Europe via the Aegean isles. (...) Human rights defenders fear the law will make it easier for authorities to detain asylum seekers, narrow their right to work and restrict access to international protection for vulnerable people, including unaccompanied children. "The new bill is a naked attempt to block access to protection and increase deportations in the face of the recent increase in arrivals," said Eva Cosse, Greece researcher at Human Rights Watch. "The Greek government should instead prioritise resolving the humanitarian crisis that the deeply flawed deal with Turkey has caused for asylum seekers," she added, claiming the law would make it harder for torture victims to be recognised as such. The aid organisation Médecins Sans Frontières said the legislation had failed to address the medical needs of thousands of refugees and migrants, reducing their already limited chances of accessing specialised care. This month the United Nations refugee agency expressed concern about the proposed law changes, saying they could weaken the protection of refugees. Opponents say the new regulations will make procedures even more convoluted, exacerbating a logjam likely to get worse if, as looks likely, the increase in arrivals continues. "This law is going to aggravate the system," said Lefteris Papaqiannakis, the former vicemayor of Athens in charge of migrant and refugee affairs. "We're going to see a lot more people without documents and a lot more obstacles to access asylum. And that will mean added pressure on services already at breaking point."

e) Verzoeker legt dus niet enkel coherente verklaringen af, hij staft dit ook met objectieve informatie. Het is aan het CGVS om het tegendeel te bewijzen. Een loutere standaardmotivering, waaruit geen grondig onderzoek naar de situatie blijkt, kan onmogelijk aanvaard worden. Dit impliceert een schending van de onderzoeksplicht. De bestreden beslissing zal aldus vernietigd dienen te worden.

-4.4.2. Verzoeker heeft zoals eerder uiteengezet oprechte inspanningen geleverd, doch hij werd in strijd met wat het CGVS tracht voor te houden in de bestreden beslissing ernstig benadeeld in Griekenland.

-4.4.3. Verder kan opgemerkt worden dat het duidelijk is dat het CGVS niet grondig ingaat op de situatie van Griekenland. In het vrij kort gehoor stelt het CGVS zelfs verschillende vragen over verzoekers situatie in Jemen terwijl de beslissing daarentegen enkel en alleen in gaat op de situatie in Griekenland. Dit toont nogmaals aan dat het CGVS de beoordeling van verzoekers concrete situatie in Griekenland niet serieus neemt. Dit is vanwege het CGVS niet ernstig te noemen. De bestreden beslissing dient aldus vernietigd te worden. De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal stoelt zich op onjuistheden, onvolledigheden en neemt op generlei wijze de verklaringen van verzoekende partij in overweging. Meer zelfs. Zij verschuilt zich achter het nemen van een standaardmotivering, die op geen enkele wijze onderbouwd wordt, gezien de concrete verklaringen die verzoekende partij heeft afgelegd. De beslissing is niet zorgvuldig. De beslissing dient aldus vernietigd te worden."

2.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waarin is bepaald dat een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling onontvankelijk kan worden verklaard indien deze vreemdeling reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU). De Europese wetgever heeft, in artikel 33, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU, geduid dat indien verweerder oordeelt dat een verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk is de lidstaten niet verplicht zijn te onderzoeken of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig de bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft zich in een arrest van 19 maart 2019, in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, uitgesproken over de precieze draagwijdte van artikel 33, tweede lid, a) van de richtlijn 2013/32/EU. Het Hof oordeelde als volgt:

"Artikel 33, lid 2, onder a), van richtlijn 2013/32 moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet ertegen verzet dat een lidstaat krachtens de door die bepaling verleende bevoegdheid een verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus niet-ontvankelijk verklaart omdat aan de verzoeker in een andere lidstaat subsidiaire bescherming is verleend, wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van die verzoeker als persoon die subsidiaire bescherming geniet in die andere lidstaat, hem niet blootstellen

aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie."

Verweerder is, gelet op het voorgaande, niet gehouden om een aanvraag om internationale bescherming ten gronde te onderzoeken indien vaststaat dat aan de vreemdeling die dit verzoek indient reeds een dergelijke beschermingsstatus werd toegekend in een andere lidstaat van de Europese Unie, er niet wordt aangetoond dat de geboden bescherming niet effectief is en niet blijkt dat de betrokken vreemdeling in die lidstaat wordt blootgesteld aan een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten of artikel 3 van het EVRM.

Uit de bestreden beslissing en het neergelegde administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Hij bevestigt dit trouwens in zijn verzoekschrift, zodat dit gegeven niet ter discussie staat. Verweerder heeft ook toegelicht dat verzoekers basisrechten in Griekenland als persoon die er internationale bescherming geniet gegarandeerd zijn en dat zijn levensomstandigheden in deze lidstaat van de Europese Unie niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft uitvoerig uiteengezet waarom hij oordeelde dat de door verzoeker afgelegde verklaringen en de door hem aangevoerde stukken niet tot een ander besluit leiden.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, (cf. RvS 5 februari 2007, nr. X). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. X).

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aannemelijk gemaakt.

De Raad dient verder te benadrukken dat in het licht van het EU-acquis, gelet op het bereikte niveau van procedurele harmonisatie en gezien het gegeven dat de Europese lidstaten alle partij zijn bij het EVRM en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en de bescherming van vluchtelingen in acht nemen, een vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling werd erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over een voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de Europese Unie in de hand werken. Hieruit volgt dat dient te worden vertrokken van de veronderstelling dat verzoeker in Griekenland een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Verzoeker kan uiteraard aantonen dat voormeld vermoeden niet kan spelen. Hij dient dan, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem werd verleend in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker doen door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend

is, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (cf. HvJ 19 maart 2019, C-318/17, Ibrahim/Duitsland, § 90 e.v.).

Verzoeker betoogt na een aantal citaten uit internationale rapporten: *“Het is hier onbetwistbaar dat Griekenland te maken heeft met racisme. Dit zijn nog maar enkele voorbeelden, dus er zijn er sowieso nog veel meer. Verzoeker heeft hier ook mee te maken gehad, en heeft dit ook vermeld tijdens zijn persoonlijk onderhoud.”* Verzoeker wijst er op dat hij in Griekenland werd geconfronteerd met racisme en dat de situatie in dat land onveilig is. Er blijkt evenwel geenszins dat de Griekse autoriteiten niet bij machte waren om verzoeker wanneer dit nodig was te beschermen en dat verweerder onterecht oordeelde dat niet blijkt dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend niet actueel of afdoende zou zijn. Verzoeker slaagt er niet in volgende motieven te weerleggen: *“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beroept u zich op de onveilige situatie die u ervaarde (CGVS p.11). U geeft aan dat er verschillende ruzies plaatsvonden in het opvangcentrum waar u verbleef, u schetst ruzies en vechtpartijen tussen bevolkingsgroepen zoals Afghanen en Arabieren. U geeft aan dat u betrokken bent geweest bij deze incidenten en dat dit u een onveiligheidsgevoel gaf. U geeft aan dat dit een probleem is voor alle bewoners van het kamp en niet enkel voor uzelf. U stipt aan dat dit te maken heeft met het grote aantal bewoners, u spreekt over 7000 à 9000 bewoners in het kamp (CGVS p.11). Hoewel u aangeeft dat de politie van het kamp niets deed, verklaart u dat ze traangas gebruikten. Hieruit blijkt dat er werd ingespeeld op de vechtpartijen die zich voordeden en dat er een vorm van bescherming geboden werd (CGVS p.11). U geeft aan dat u naar de politie buiten het kamp bent geweest om uw persoonlijk onveiligheidsgevoel aan te kaarten, maar dat ze niets konden doen omdat dit om honderden personen ging (CGVS p.11). Daarnaast heeft u met een verantwoordelijke gesproken binnen het kamp, maar deze kon niets veranderen aan de situatie (CGVS p.11). Uw verklaringen volstaan geenszins om te besluiten dat u niet in de mogelijkheid was een beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, dan wel in de toekomst niet bij de Griekse autoriteiten zou terecht kunnen. De door u aangehaalde problemen situeren zich in de algemene context, met name de enorme vluchtelingenstroom waarmee Griekenland te kampen krijgt. De door u aangestipte incidenten ‘an sich’ zijn onvoldoende zwaarwichtig dat ze aanleiding zouden geven tot een beschermingsstatus. U geeft aan dat u naast de problemen in het opvangcentrum geen andere problemen kende met de Griekse autoriteiten, noch met Griekse inwoners (CGVS p.12). Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”* Het citaat van verzoeker uit het AIDA country report Greece over een aantal geïsoleerde racistische incidenten laat evenmin toe te oordelen dat vreemdelingen in Griekenland niet worden beschermd. In dit verslag wordt immers ook vermeld dat de politie en het openbaar ministerie in Griekenland optreden tegen racistische acties. Verzoeker brengt zelf ook een citaat aan uit een artikel van de BBC waarin duidelijk wordt gesteld dat de politie ingreep op het ogenblik dat er gevechten waren tussen migranten en hierbij traangas gebruikte. Een gebrek aan effectieve bescherming van vreemdelingen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland wordt door verzoeker niet aannemelijk gemaakt.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verweerder rekening heeft gehouden met verzoekers medische problematiek: *“Uit de medische documenten die u neerlegt en uit uw verklaringen blijkt dat u problemen heeft met uw gezondheid (CGVS p.3, 9-10). Dit wordt op zich niet betwist. Uit de voorgelegde documenten blijkt echter nergens dat u, omwille van uw medische toestand, niet in staat zou zijn geweest op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw procedure te doorlopen en deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. U heeft tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS overigens ook zelf nergens aangehaald dat u, omwille van uw gezondheidssituatie, niet in staat zou zijn*

om volwaardige verklaringen af te leggen. U formuleerde ook geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het onderhoud, dat op normale wijze heeft plaatsgevonden en waarbij er geen problemen werden vastgesteld (zie notities van het persoonlijk onderhoud in uw administratief dossier). Gelet op voorgaande moet dan ook worden besloten dat uw medische situatie niet van aard is om aan te tonen dat het standaard-procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdringen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen" en "Wat uw verklaringen betreft aangaande de gebrekkige medische zorg, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat medische zorg wel degelijk voorhanden was in Griekenland. Het CGVS verwijst naar uw verklaringen dat u in het ziekenhuis onderzocht bent geweest, u heeft het over een scan van uw rug en uw benen. U spreekt bovendien over toegang tot specialisten. Daarnaast blijkt tevens dat u voor uw medische klachten behandeld werd, zo geeft u aan dat u pillen kreeg (CGVS p.9-10). Dit alles wordt bovendien bevestigd door de medische documenten die u neerlegt (CGVS p.9-10). Hieruit blijkt dat u toegang had tot medische zorg." Verzoeker komt niet verder dan zijn verklaring dienaangaande te citeren, zonder de vaststellingen van verweerder te weerleggen.

Voorts moet worden gesteld dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers verklaringen omtrent de problemen om werk te vinden en zijn kritiek inzake de inspanningen van de Griekse overheid met betrekking tot de integratie van vreemdelingen. Verzoekers betoogt dat verweerder zich heeft verstopt achter een standaardmotivering en daarbij geen rekening heeft gehouden met de afgelegde verklaringen mist feitelijke grondslag.

Verzoeker verklaarde dat hij geen werk vond in Griekenland wegens het gebrek aan werk en het gebrek aan inspanningen die de Griekse autoriteiten leverden om vluchtelingen met een beschermingsstatus te doen integreren. Hij betoogt dat onder andere de taalkennis een belangrijke voorwaarde is om tewerkstelling te bekomen. Verzoeker stelt dat hij hierin geen enkele ondersteuning kreeg.

Aangaande verzoekers verklaringen met betrekking tot huisvesting en toegang tot werk wordt in de bestreden beslissing gesteld: "Wanneer u spreekt over de problemen die u ondervond op vlak van huisvesting, toegang tot medische zorgen, financiële ondersteuning en toegang tot werk en het leren van de taal (CGVS p.7-13), dient het CGVS vooreerst op te merken dat dit louter problemen van socio-economische aard zijn. Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat er inspanningen werden geleverd om rekening te houden met mensen met een kwetsbaar profiel. Zo geeft u aan dat er caravans beschikbaar waren voor families, dat tevens mensen die ernstig ziek waren zich konden inschrijven en vervolgens naar een aangepaste plaats gestuurd werden (CGVS p.11). Uit uw verklaringen blijkt dat de Griekse autoriteiten tevens een maandelijks bedrag voorzagen aan personen die in het opvangcentrum aanwezig waren (CGVS p.8-9, 11-12). Hieruit blijkt dat de Griekse autoriteiten wel degelijk middelen ter beschikking stelden om tegemoet te komen aan de noden van de vluchtelingen. U geeft aan dat u enkel de eerste twee maanden van uw verblijf in Griekenland heeft kunnen genieten van deze financiële steun, maar dat vanaf dat moment tot aan uw vertrek u geen financiële steun meer ontvangen heeft. U verwijst naar een administratief probleem. U geeft aan dat u verschillende keren bent gaan informeren maar dat u van hier naar daar werd gestuurd (CGVS p.8-9, 11-12). Uw verklaringen dat u geen financiële steun meer ontving na deze twee maanden, is louter een blote bewering die u niet weet te staven. Bovendien, daar u aangeeft dat dit om administratieve redenen fout liep, kan het CGVS verwachten dat dit tevens niet onmogelijk is om dit recht te zetten. Uit uw verklaringen blijkt dat de Griekse autoriteiten wel degelijk inspanningen leverden om tegemoet te komen aan de noden van de aanwezige vluchtelingen. U heeft er niet in kunnen overtuigen om welke reden dit in uw persoonlijk geval niet van toepassing zou zijn. Wat betreft uw beweringen in verband met toegang tot huisvesting, dient het CGVS vooreerst op te merken dat u op een wachtlijst stond om toegang te verkrijgen tot huisvesting (CGVS p.8). Uit de door u neergelegde documenten blijkt bovendien dat u een huurcontract neerlegt dat op uw naam staat en geldig is voor de periode 1 augustus 2018 tot 31 juli 2019 (CGVS p.8-10). Uw verklaringen daarover, dat u het huis werd uitgezet door bepaalde personen, zijn louter blote beweringen die u niet weet te staven (CGVS p.8-12). Door het neerleggen van het huurcontract ontstaat er een vermoeden dat u wel degelijk over huisvesting beschikte of kunt beschikken in Griekenland, wat uw beweringen over gebrekkige huisvesting in sterke mate ondermijnt." Verzoeker komt niet verder dan zijn verklaring dienaangaande te citeren, zonder de vaststellingen van verweerder te weerleggen. Aangaande het leren van de Griekse taal heeft verzoeker verklaard: "Ik heb me ingeschreven voor de school ik moest wachten en mijn Arabisch is slecht, dus in het kamp, woonden Arabieren en Afghanen." (zie gehoor CGVS d.d. 26/09/2019, blz. 12). Uit het feit dat verzoeker zich kon inschrijven in een school voor een taalcursus,

maar moest wachten, blijkt niet dat hij geen enkele ondersteuning kreeg. Bovendien duidt verzoeker niet waarom en hoe lang hij moest wachten.

Verzoeker verwijst nog naar een verslag van algemene aard van het Europees parlement dat daarenboven reeds dateert van 2018 en betrekking heeft op de situatie tijdens de voorgaande jaren – zodat niet vaststaat dat de erin vermelde informatie nog volledig actueel is – om aan te geven dat Griekenland één van de landen in Europa is waar er problemen zijn met betrekking tot huisvesting en het organiseren van integratieprogramma's die moeten toelaten dat vreemdelingen gemakkelijker toegang krijgen tot de arbeidsmarkt. De bevindingen in dit verslag en het feit dat in een AIDA-verslag wordt aangegeven dat een bevraging leert dat veel vreemdelingen die een verzoek om internationale bescherming indienden of die een internationale beschermingsstatus verkregen verklaarden dat het in Griekenland niet gemakkelijk is om werk te vinden en aangaven niet tevreden te zijn over het aanbod aan allerhande programma's en opleidingen doen echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker twee taalcursussen heeft gevolgd. Hieruit blijkt dat hij toch een kans had om dingen aan te leren en ervaringen op te doen die hem konden van pas komen bij het zoeken naar werk en waardoor hij zelfredzamer kon worden. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat hij volledig aan zijn lot werd overgelaten. De Raad herhaalt dat verzoeker niet ontkent dat hij niet het minste initiatief heeft genomen om een woning te vinden en merkt op dat verweerder terecht vaststelde dat uit zijn verklaringen ook niet kon worden afgeleid dat hij een serieuze poging heeft ondernomen om in Griekenland werk te vinden. Het is niet kennelijk onredelijk om te stellen dat het onaangekondigd bezoeken van een aantal restaurants met de vraag of er werk is niet kan worden beschouwd als een ernstige poging om werk te vinden, laat staan dat hieruit zou moeten worden geconcludeerd dat het in heel Griekenland niet mogelijk is om werk te vinden. Het feit dat het niet steeds eenvoudig is om een aangepaste woning of werk te vinden in Griekenland houdt niet in dat automatisch dient te worden aangenomen dat een persoon die, zoals verzoeker, zelfs geen deugdelijke poging ondernam om accommodatie of een arbeidsbetrekking te vinden in dat land in een onmenselijke of vernederende situatie zal terechtkomen. De verwijzing naar specifieke problemen die personen hebben die een verzoek om internationale bescherming indienden, om werk te vinden is niet nuttig, aangezien aan verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend en hij zich dus in een meer gunstige situatie bevindt.

De Raad merkt ook op dat verzoeker selectief citeert uit het AIDA-verslag. In dit verslag wordt immers tevens melding gemaakt van het feit dat er de afgelopen jaren in Griekenland tal van opeenvolgende programma's waren om vreemdelingen aan wie een internationale beschermingsstatus werd toegekend tijdelijk op te vangen of financieel te ondersteunen en dat er ook een mogelijkheid bestaat om toegang te krijgen tot een systeem van sociale steun waarop alle personen die legaal in Griekenland verblijven, mits het vervullen van een aantal voorwaarden, een beroep kunnen doen. Er kan derhalve zelfs niet worden gesteld dat indien verzoeker er niet in slaagt om in Griekenland een inkomen te verwerven uit een tewerkstelling hij hierdoor zal terechtkomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie. De verwijzing van verzoeker naar een artikel van de commissaris voor de mensenrechten van 30 oktober 2019 omtrent de toestand van verzoekers om internationale bescherming die op de Egeïsche eilanden verblijven is ook niet dienend. Verzoeker is, zoals reeds gesteld, niet verplicht om zich naar Griekse eilanden te begeven waar hij de levensomstandigheden, gelet op de grote toevloed aan migranten, als onaanvaardbaar beschouwt. Verzoeker voert ook nog een krantenartikel bij zijn verzoekschrift. In dit krantenartikel kan worden gelezen dat bepaalde groepen gekant zijn tegen een wetswijziging die de Griekse regering wenst te laten doorvoeren. Uit dit artikel, dat zeer vaag is, kan de Raad niet afleiden dat er maatregelen zullen worden genomen waardoor vreemdelingen aan wie een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland niet langer een effectieve bescherming zullen genieten of dat er handelingen zullen worden gesteld waardoor deze groep vreemdelingen in Griekenland in een onmenselijke of vernederende situatie dreigt terecht te komen.

Er dient vastgesteld te worden dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten. Verzoeker wijst op zijn verklaringen. Met het louter herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen, slaagt verzoeker er echter niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten. Er wordt overigens opgemerkt dat verzoeker hierbij de situatie aankaart tijdens zijn lopend verzoek om internationale bescherming en eraan voorbij gaat dat thans aan zijn status als persoon die internationale bescherming geniet diverse rechten en voordelen zijn verbonden en dat Griekenland gebonden is door het recht van de Europese Unie dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit zijn status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan hij gebruik kan maken.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat hoe dan ook op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet kan worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 94). De omstandigheid dat personen die een dergelijke subsidiaire bescherming genieten, in die lidstaat geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van die lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een dergelijk risico, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat de verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregerende materiële deprivatie.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen en dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie zal terechtkomen die de hoge drempel zoals vooropgesteld door het Hof van Justitie bereikt. Er moet daarbij worden herhaald dat het Hof erop heeft gewezen dat die drempel niet wordt bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregerende materiële deprivatie meebrengen.

Verder heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of bevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC